

maa man tænke paa at ændre den, man kunde f. Eks. lære de unge noget Samfundsøkonomi ved Siden af Filosofien; men lad os lukke Universitetets Porte op paa vid Gab for den fattige saavel som for den rige.

Og er det nu virkelig en Ulykke, at et betydeligt Antal af den danske Ungdom faar den mest omfattende Skoleundervisning, vi har? Ja, det afhænger af, om denne Undervisning er god eller slet. Hvis den højtærede Undervisningsminister finder, at den er slet, var det naturligere, om han søgte at reformere den. Den Ordning, vi har, er 24 Aar gammel, og i disse 24 Aar er der foregaaet en mægtig Udvikling, Kravene til Kundskaber, der har praktisk Værdi ogsaa i det økonomiske Liv, er anderledes nu end da, og det vilde derfor ikke være unaturligt, om man søgte at ændre Skolens Undervisning saaledes, at man skabte større Plads for visse Fag af praktisk Betydning paa Bekostning af andre. Derimod mener jeg, det er saare uklogt at indskrænke Adgangen til den højere Undervisning. Overalt i Udlandet foregaar den modsatte Udvikling, dør gør man alle mulige Kraftanstrengelser i modsat Retning og søger gennem forøget Undervisning at dygtiggøre Befolkningen til at vinde med i den økonomiske Kæmpestrid. En kunstig Indskrænkning af Antallet af dem, der søger Universitetets Undervisning er ensbetydende med en kunstig Skabelse af en Monopolstilling for dem, der dog naar frem til Universitetets Eksamener og de Stillinger, som disse giver Adgang til. Og hvorledes er det, man vil opnaa denne kunstige Indskrænkning? Det er ikke ved at gøre Eksamen sværere, ikke ved at gøre Undervisningen mere omfattende, nej, man vil opnaa det ved en stærk Forhøjelse af Skolepengene, samtidig med at Mellemlklassernes Indtægter, delvis ved Statens Indgriben, er gaaet stærkt ned. Det vil med andre Ord sige, at man vil skabe et Monopol for en udpræget Overklasse. Den nugældende Ordning af Skolepengene er demokratisk, og det vilde være et meget beklageligt Tilbagekridt, om man vilde gaa bort derfra.

I Forbindelse med disse Undervisnings-spørgsmaal skal jeg henlede Opmærksomheden paa, at der i Paris er ved at dannes en international Studenterby. For 6 Aar siden rejstes ved Bidrag fra Stat, Kommune og private paa det gamle Fæstningsterræn i Paris en Art Studenterby for franske Studenter, hvor de kunde bo under udmærkede Forhold og meget billigt. I Løbet af de følgende Aar er der omkring denne franske Kærne blevet rejst en Række Studenter-

hjem byggede af forskellige Lande, Belgien, Kanada, Argentina, de Forenede Stater o. s. v., paa Grunde, som er stillet gratis til Raadighed af den franske Stat og Paris' Kommune. Der er for disse Studenter indrettet Samlingssale, fælles Restaurationer o. s. v., saaledes at der kan blive et virkeligt internationalt Studenterliv, og saa længe der er Areal til Raadighed, kan ethvert Land, der maatte ønske det, faa en Grund. Det vilde være i høj Grad ønskeligt, om Danmark kom med i Rækken af de Lande, som yder deres Studenter en saa værdifuld Hjælp til deres Uddannelse i Udlandet. Der er her skabt Mulighed for et mellemfolkeligt Samkvem af stor Værdi, og de studerende, som opnaar at faa Ophold her, er jo efter al Sandsynlighed saadanne udvalgte, som, naar de kommer hjem, vil sætte Præg paa deres Lands Udvikling paa en eller anden Maade, og de Venskabsbaand, de faar Lejlighed til at knytte med mange unge fra andre Nationer, og det Kendskab, de faar til andre Landes Forhold, vil være af stor Værdi for deres eget Land. Det er derfor mit Haab, at den Tanke maatte kunne realiseres: at skabe et Hjem dernede for danske Studenter. Sverige har under Overvejelse at opføre et Hus dernede, og Danmark skulde nødig staa tilbage og komme sidst, naar alle Grundene er optaget. Naar Tanken bliver rejst for det rette Forum, vil jeg haabe, man vil se paa den med Velvillie, og at Staten sammen med private, som vil støtte Foretagendet, vil søge at faa oprettet et saadant Hus.

Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen misbilligede, at Undervisningsministeren er gaaet til Finansudvalget med Planen om det kongelige Teaters Ordning, og jeg kan ganske tiltræde hans Udtalelser herom. Saaledes kan man selvfølgelig ikke handle med Spørgsmaal, som i den Grad interesserer Offentligheden; det er en Sag, som maa behandles for aabne Døre og ikke i Finansudvalget og i Partimøder. Om selve Planen skal jeg ikke udtale mig; den har jo saa tidt været fremme og er altid blevet kasseret, og efter hvad jeg har forstaaet, er den Form, hvori den foreligger nu, daarligere end de tidligere Forslag. Jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen i, at det ikke skal være Ministeren, der skal bestemme Repertoiret og i det hele taget Detailordningen ved Teatrets daglige Drift, man maa sikre sig en Ledelse, der baade i kunstnerisk og økonomisk Hensende gør dette overflødig og umuligt, enten ved at man ved Siden af den økonomiske Direktør ansætter en kunstnerisk, eller hvis man ikke vil det, i hvert Fald et kunst-